

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av vägtrafiklagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att de bestämmelser i vägtrafiklagen som gäller kör- och vilotider samt användning av färdskrivare ändras för att särskilt övervakningen av utländska trafikidkare och förare skall effektiviseras.

Enligt förslaget skall förutom polisen och arbetarskyddsmyndigheterna även tullverket och gränsbevakningsväsendet sköta övervakningen av kör- och vilotider.

Kravet på att använda färdskrivare föreslås gälla inte bara fordon som är registrerade i Europeiska unionen utan också sådana fordon i vilka användningen av färdskrivare är obligatorisk enligt den internationella överenskommelse som binder registreringslandet.

Dessutom föreslås att i lagen tas in en bestämmelse enligt vilken polisen och arbetarskyddsmyndigheterna kan sända andra länders myndigheter uppgifter om överträdelse av bestämmelser om användningen av färd-

skrivare samt om kör- och vilotider liksom även om de påföljder som påförts på dessa överträdelser eller förseelser, samt i vissa fall också om misstänkta förseelser. Det föreslås också att nämnda myndigheter får rätt att begära motsvarande uppgifter av behöriga utländska myndigheter för utredande av en förseelse som misstänks ha inträffat i Finland.

Propositionen hänför sig till regeringens proposition till riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i den europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter. En regeringsproposition om detta har avlåtits samtidigt med denna proposition.

Avsikten är att lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning och samtidigt som nämnda överenskommelse.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och överenskommelse

Genom avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES*-avtalet) trädde rådets följande rättsakter om kör- och vilotider samt färdskrivare i kraft i Finland vid ingången av 1994: rådets förordning (EEG) nr 3820/85 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter, rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och rådets direktiv 88/599/EEG om enhetligt förfarande vid kontroll av

tillämpningen av förordning (EEG) nr 3820/85 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter och av förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare för vägtransporter. Om tillsyn, straff, tvångsmedel och övrig verkställighet i fråga om dessa rättsakter föreskrivs i vägtrafiklagen (267/1981) och med stöd av den utfärdade förordningar.

I den europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter, nedan *AETR-överenskommelsen*, har avtalats om kör- och vilotider samt färdskrivare och an-

vändningen av dem. Nästan alla europeiska stater har tillträtt överenskommelsen. De viktigaste undantagen, sett ur Finlands synvinkel, är Schweiz och Ukraina.

Överenskommelsen ingicks i Geneve den 1 juli 1970 och har ändrats tre gånger sedan dess. Den första ändringen trädde i kraft den 3 augusti 1983, den andra den 24 april 1992 och den tredje den 28 februari 1995. Genom ändringarna år 1992 och 1995 harmoniserades AETR med rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och 3821/85.

I den regeringsproposition om godkännande av vissa bestämmelser i den europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (RP / rd) som avläts samtidigt med denna proposition föreslås att Finland tillträder AETR-överenskommelsen närmast för underlättande av det internationella utbytet av information.

Europeiska gemenskapernas bestämmelser skall med stöd av EES-avtalet iaktas i Norge, Island och Liechtenstein, av vilka de två sistnämnda inte har tillträtt AETR-överenskommelsen.

Den internationella arbetsorganisationen (ILO) har dessutom godkänt en konvention (nr 153) om arbets- och vilotider (transport på väg). Färdskrivare är dock inte obligatoriska enligt denna konvention. Av de europeiska staterna har Schweiz och Spanien tillträtt konventionen.

1.2. Förvaring av färdskrivarskivor i fordonet

Färdskrivarskivorna för den innevarande veckan och för den sista kördagen i den föregående veckan skall förvaras i fordonet. I Finland har man enligt 87 a § vägtrafiklagen godkänt att kopior av färdskrivarskivorna förvaras i fordonet, eftersom företagen har velat använda de ursprungliga skivorna i löneräkningen. Det har dock visat sig vara besvärligt att kontrollera kopiorna. Skyldigheten att förvara de ursprungliga färdskrivarskivorna i fordonet motsvarar också ordalydelsen i artikel 15.7 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85.

Enligt den finska ordalydelsen i nämnda artikel skall i fordonet finnas "edellisen ajo-viikon viimeisen ajopäivän piirturilevy". Enligt den svenska versionen bör ordalydelsen på finska vara: "edellisen viikon viimeisen ajopäivän piirturilevy". Ordet "ajoviikko" är

ett skrivfel i den finska versionen. Felet upprepas i 87 a § 3 mom. vägtrafiklagen.

1.3. Utvidgad skyldighet att använda färdskrivare

Enligt artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 är alla fordon i Finland skyldiga att iaktta de kör- och vilotider som anges i förordningen, medan skyldigheten att använda färdskrivare enligt artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 gäller endast fordon som har registrerats i medlemsstater i Europeiska unionen.

År 1995 ändrades AETR-överenskommelsen så att i alla fordon i internationell trafik vilka registrerats i de stater som tillträtt konventionen skall finnas en färdskrivare från och med den 24 april 1995. Också finska myndigheter har sedan dess kontrollerat att i alla fordon som faller inom området för förordningen och AETR-överenskommelsen finns färdskrivare. Övriga fordon har avvissats vid gränsen eller bötfällts med stöd av 83 b (989/1992) och 103 § vägtrafiklagen.

Särskilt i de lastbilar och bussar som är registrerade i Ryssland används i allmänhet inte färdskrivare, vilket försvårar övervakningen av kör- och vilotiderna.

Skyldigheten att använda färdskrivare skulle minska alltför långa körtider. Den skulle inte bara innebära en förbättring av trafiksäkerheten utan också att finländska fordon skulle vara jämbördiga i konkurrensen med andra fordon, eftersom man genom att underlåta att iaktta kör- och vilotiderna försöker förkorta sporttiderna och minska lönekostnaderna för förarna. På grund härav bör det anses vara motiverat att utvidga skyldigheten att använda färdskrivare så, att den omfattar alla fordon i vilka det enligt den internationella överenskommelse som binder den stat som har registrerat fordonet skall ha installerats en färdskrivare.

1.4. Tullverket och gränsbevakningsväsendet som övervakningsmyndigheter

Övervakningen av den vägtrafik som överskrider gränsen handhas av polisen i samarbete med tullverket och gränsbevakningsväsendet. De sist nämnda myndigheterna har dock inte rätt att kontrollera hur kör- och vilotiderna har iakttagits eller hindra föraren att fortsätta körningen om de föreskrivna

rasterna eller vilotiderna inte har iakttagits. Enligt 94 a § 3 mom. vägtrafiklagen skall polisen och arbetarskyddsmyndigheterna handha övervakningen av kör- och vilotiderna. Det finns behov av att öka övervakningen särskilt då det gäller trafiken över östgränsen. Uppgiften anknyter till tullverket och gränsbevakningsväsendets övriga verksamhet. Tull- och gränsbevakningsmännen kontrollerar redan nu att en föreskriven färdskrivare har installerats i de bilar som kommer från utlandet.

1.5. Utbyte av information med utländska myndigheter

Europeiska gemenskapernas rättsakter

I artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 684/92 om gemensamma regler för internationell persontransport med buss nämns särskilt de regler som gäller kör- och vilotider som sådana bestämmelser för vilkas vidkommande tillståndsmyndigheterna i medlemsstaterna skall förhindra trafikidkaren att bedriva sådan trafik som avses i förordningen, om han begått grova överträdelser av dem. Mera allmänt har överträdelser av trafikreglerna nämnts som grund för återtagande och avslående av trafik tillstånd i gemenskapen i artikel 8 i rådets förordning (EEG) nr 881/92 om rätt för godstrafik på landsväg att komma in på marknaden på en medlemsstats territorium eller från dess territorium eller via en eller flera medlemsstaters territorier, samt i artikel 8 i rådets förordning (EEG) nr 3118/93 om förutsättningarna för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade.

I artikel 17 i förordning (EEG) nr 3820/85 och artikel 19.2 och 19.3 i 3821/85 föreskrivs om anmälningsskyldighet angående förseelser mot kör- och vilotiderna samt användningen av färdskrivare. Dessutom ingår i artikel 3.5 och artikel 6 i direktiv nr 88/599/EEG om verkställigheten av ovan nämnda förordningar bestämmelser om utbyte av information.

Syftet med de rättsakter som gäller utbyte av information är att skapa förutsättningar för att trafik tillstånd kan återtas eller att en medlemsstat kan anhålla om en i rättsakterna nämnd sanktion av någon annan medlemsstat, när trafikidkaren har brutit mot reglerna. För att syftet med rättsakterna skall nås

bör myndigheterna i medlemsstaterna tillställa varandra information om sådana förseelser mot bestämmelser om kör- och vilotiderna samt användningen av färdskrivare som inträffat i en annan stat.

Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter tillåter detta slag av insamling av personuppgifter. Enligt artikel 7 i direktivet tillåts behandling av personuppgifter bl.a. om behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige eller om behandlingen är nödvändig för en arbetsuppgift av allmänt intresse.

AETR-överenskommelsen

I artikel 12 i AETR-överenskommelsen ingår bestämmelser som till sakinnehållet är likadana som artikel 17.2 och 17.3 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85, i artikel 19.2 och 19.3 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 och i artikel 3.5 i direktiv nr 88/559/EG.

Lagstiftningen i Finland

I 8 § förordningen om ikraftträdande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och protokollet med justeringar av avtalet samt om ikraftträdande av lagen och lagen om ändring av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen och om tillämpningen av avtalet (1506/1993) ingick bestämmelser om utbyte av information som gäller förseelser mot kör- och vilotiderna samt användningen av färdskrivare. Förordningen upphävdes den 1 oktober 1995.

I samband med reformen angående grundläggande fri- och rättigheter ändrades bestämmelsen om skydd av personuppgifter i regeringsformen den 1 augusti 1995 så, att man inte längre kan bestämma om utbyte av information genom förordning. Enligt 8 § 1 mom. regeringsformen (969/1995) skall om skydd för personuppgifter bestämmas närmare genom lag. Skyddet omfattar all insamling och vidarebefordran av uppgifter.

För tillräcklig specificering av förseelserna och bestämmande av trafik tillståndspåföljder skall de uppgifter som skickas innehålla specificering av fordonet. Lagen om ett datasys-

tem för vägtrafiken (819/1989), som gäller de databaser som fordonsförvaltningscentralen upprätthåller och med stöd av vilken centralen för bl.a. ett körkortregister över förares vägtrafikförseelser på basis av uppgifter som centralen får av rättsregistercentralen, ger ingen möjlighet att insamla uppgifter så, att både uppgifter om förares trafikförseelser och registreringstecknet för det fordon som de kör skulle finnas i samma register. Enligt nämnda lag är det inte heller möjligt att skicka uppgifter om förseelser eller förare till utländska myndigheter.

Till polisens och arbetarskyddsinspektörernas kännedom kommer årligen uppenbart några tiotal fall av sådana förseelser mot bestämmelserna om kör- eller vilotider eller användningen av färdskrivare som utlänningar gjort sig skyldiga till och som skulle leda till straff. Antalet kommer att öka en aning när övervakningen förbättras men det är dock så litet att det inte är ändamålsenligt att införa ett eget system för dessa anmälningar i det datasystem över vägtrafiken som fordonsförvaltningscentralen upprätthåller. Om ett dataregister för utgivande av uppgifter bildas vore det inte heller fråga om något sådant omfattande, permanent register som datasystemet för vägtrafiken är.

Av nämnda orsaker föreslås att i vägtrafiklagen tas in en bestämmelse om bemyndigande när det gäller att tillstå utländska myndigheter uppgifter om iakttagande av kör- och vilotiderna och användningen av färdskrivare.

Begäran om uppgifter av utländska myndigheter

När transporten sker på flera staters territorium, är de överträdelser av kör- och vilotidsbestämmelserna som sker på finländskt territorium beroende av hur vilotiderna och rasterna har iakttagits utanför Finlands territorium. Om föraren inte kan uppvisa en färdskrivarskiva kan man få reda på en förseelse endast genom samarbete med de övriga staternas myndigheter. På grund härav bör polisen och arbetarskyddsmyndigheterna få rätt att begära de uppgifter för vilka redogörs ovan, för att sådana förseelser mot skyldigheten att iakttaga kör- och vilotiderna och använda färdskrivare som misstänks ha inträffat i Finland skall kunna undersökas i

samarbete med utländska myndigheter.

2. Propositionens verkningar

Propositionen har inga direkta verkningar på statens ekonomi. Tullens och gränsbevakningsväsendets arbetsbörda beräknas öka på grund av övervakningen och polisens och arbetarskyddsmyndigheternas arbetsbörda beräknas öka på grund av att uppgifter måste sändas vidare. I bägge fallen kan myndigheternas arbetsbörda bedömas öka endast något.

Om de föreslagna ändringarna genomförs förbättras finländska transportföretags konkurrensförmåga i förhållande till sådana utländska transportföretag som har fördel av att iakttagandet av kör- och vilotider inte övervakas. Denna verkan är knappast stor.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid trafikministeriet. Utlåtanden om propositionen har begärts av utrikesministeriet, inrikesministeriet, arbetsministeriet, fordonsförvaltningscentralen, tullstyrelsen, Bil- och Transportbranschens Arbetarförbund - AKT, Autoliikenteen työnantajaliitto, Linja-autoliitto och Finlands Lastbilsförbund rf.

Förbundet Autoliikenteen työnantajaliitto motsatte sig skyldigheten att förvara de ursprungliga färdskrivarskivorna i fordonet.

Med anledning av justitieministeriets utlåtande har preciseringar gjorts i de föreslagna bestämmelsernas struktur och motiveringen till dem samt i synnerhet i 105 b §, som gäller utbyte av information.

I övrigt understödde remissinstanserna förslagen eller föreslog smärre justeringar som har beaktats.

4. Samband med internationella fördrag och förpliktelser

Samtidigt med denna proposition avlåtts till Riksdagen en proposition om godkännande av vissa bestämmelser i den europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft samtidigt som Finland tillträder den nämnda överenskommelsen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

47 a §. *Viss social lagstiftning om vägtransporter.* Det föreslås att det i 1 mom. nämns de EG-rättsakter som gäller iakttagande av kör- och vilotider och användning av färdskrivare samt AETR-överenskommelsen. Tillägget har inte någon inverkan på rättsakternas innehåll, men underlättar hänvisning till ifrågavarande rättsakter och överenskommelsen. Nuvarande moment blir ett nytt 2 mom.

87 a §. *Användning av färdskrivare.* Det föreslås att den skyldighet att använda färdskrivare som anges i 1 mom. utvidgas att gälla fordon som är registrerade i de stater där det är obligatoriskt att använda färdskrivare enligt den internationella överenskommelse som binder den stat som har registrerat fordonet. För tillfället gäller skyldigheten sådana fordon som är registrerade i de stater som anges i artikel 2.1. i rådets förordning (EEG) nr 3820/85, dvs. fordon som är registrerade i en medlemsstat i Europeiska unionen.

För klarhetens skull föreslås att sista meningen i 1 mom. avskiljs till ett nytt 2 mom.

Paragrafens 3 mom. motsvarar nuvarande 2 mom. utom att möjligheten att förvara en kopia av färdskrivarskivan i fordonet slopas. Dessutom ändras i den finskspråkiga texten ordet "ajoviikko" till "viikko" så, att texten motsvarar de övriga språkversionerna av artikel 15.7 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85.

94 a §. *Övervakning av efterlevnaden av viss social lagstiftning om vägtransporter.* I 1 mom. införs skyldigheten för förare att överlåta färdskrivarskivan eller transportdagboken även till en tullman eller gränsbevakningsman. I 3 mom. fogas tullverket och gränsbevakningsväsendet till de instanser som skall övervaka att bestämmelserna om kör- och vilotider iakttas.

Om verkställigheten av kontroller bestäms i 7 b § (714/1996) förordningen om användning av fordon på väg (1257/1992). Enligt förordningen sköts vägkontrollerna främst av polisen och kontrollerna i företags lokaler av arbetarskyddsförvaltningen.

94 b §. *Tvångsmedel för iakttagande av viss social lagstiftning om vägtransporter.* Med anknytning till föregående paragraf fogas till 2 mom. rätt för tullmän och gräns-

bevakningsmän att hindra förare att fortsätta körningen till dess att föreskriven rast eller vilotid har hållits. I paragrafen hänvisas dessutom till AETR-överenskommelsen.

Enligt 93 § 1 mom. och 97 § 2 mom. vägtrafiklagen skall fordon stannas på tecken av en polisman eller av en tullman eller gränsbevakningsman som övervakar trafiken.

Den föreslagna bestämmelsen ger inte rätt till tvångsmedel, utan sådan befogenhet baserar sig för polisens del på 3 kap. 8 § strafflagen (39/1889) och 27 § polislagen (493/1995), för gränsbevakningsmäns del på 13 § lagen om gränsbevakningsväsendet (5/1975) och för tullmäns del på 17 § tulllagen (1466/1994).

105 a §. *Brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter.* Denna paragraf gäller straff för överträdelser av bestämmelserna om kör- och vilotiderna samt av de bestämmelser i sociallagstiftningen som gäller vägtransporter som arbetsgivare är skyldiga att iaktta. I paragrafen ändras hänvisningen till 47 a § enligt den nya ordalydelsen.

Artikel 5 i AETR-överenskommelsen som fogas till paragrafen motsvarar i övrigt artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 3820/85, men i den förra saknas bestämmelser om minimiålder för fordons förarbiträden och konduktörer. Artikel 10 i rådets förordning motsvarar artikel 11.3 i AETR-överenskommelsen och artikel 15 i rådets förordning motsvarar artikel 11.1 och 11.2 i AETR-överenskommelsen. En sådan tjänstgöringslista som nämns i artikel 14 i rådets förordning ingår inte i AETR-överenskommelsen.

Om någon inte använder färdskrivare eller om färdskrivaren är sönder eller saknas skall straff utdömas enligt 103 § på samma sätt som om någon underlåter att iaktta bestämmelserna om fordons konstruktion och utrustning.

105 b §. *Utbyte av information om iakttagande av viss social lagstiftning om vägtransporter med myndigheter i andra stater.* I den nya 105 b § ges polisen och arbetarskyddsmyndigheterna befogenhet att sända behöriga utländska myndigheter behövliga uppgifter för undersökning och uppföljning av sådana förseelser mot bestämmelserna om kör- och vilotider som strider mot bestämmelserna i rådets förordningar och i AETR-överenskommelsen.

Enligt artikel 17 rådets förordning (EEG)

nr 3820/85 och artikel 19.2 och 19.3 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 skall medlemsstaternas behöriga myndigheter regelbundet sända varandra all tillgänglig information om överträdelser av denna förordning, begångna av personer utan hemvist i den aktuella medlemsstaten och de påföljder som dessa överträdelser resulterat i och om påföljder utdömda av en medlemsstat mot personer med hemvist i den staten för överträdelser som begåtts i andra medlemsstater.

I artikel 3.5 i direktiv 88/599/EEG bestäms särskilt om skyldigheten att överlåta resultatet av kontroll av ett företags lokaler till en annan medlemsstats behöriga myndigheter när det till följd av vägkontroll framkommit omständigheter som ger anledning att anta att överträdelser har begåtts.

I artikel 6 i direktivet bestäms dessutom att ömsesidigt utbyte av information skall ske var tolfte månad. Vid utbyte av information skall den blankett som tagits i bruk genom kommissionens beslut 93/172/EEG om utformning av den enhetliga rapporteringsblankett som föreskrivs i artikel 6 i rådets direktiv 88/559/EEG om vägtransport användas.

Bestämmelsen om utbyte av information är en specialbestämmelse i förhållande till 22 § personregisterlagen (471/1987). Enligt denna paragraf får känsliga uppgifter, dvs. enligt 6 § i samma lag bl.a. uppgifter om brottslig gärning eller straff eller annan påföljd för brott, utlämnas endast med tillstånd av data-sekretessnämnden eller med den registrerades samtycke och endast till länder vars lagstiftning motsvarar bestämmelserna i personregisterlagen.

Enligt Europeiska gemenskapernas ovan nämnda författningar gäller skyldigheten att utbyta information förseelser som förare av eller ägare till fordon som registrerats i en annan medlemsstat misstänkts ha gjort sig skyldiga till. Uppgifter om de kör- och vilotider som en utländsk förare iakttar och de färdskrivarskivor som han använder i

Finland ges på behöriga utländska myndigheters begäran ut för undersökning av förseelser.

Dessutom skall årligen utbytas information om förseelser som har lett till straff. I dessa fall skall polisen eller arbetarskyddsmyndigheterna innan informationen sänds till de behöriga utländska myndigheterna övervaka huruvida det på basis av brottsanmälan har getts en laga kraft vunnen dom.

För undersökande av förseelser som misstänks ha inträffat i Finland föreslås att till 3 mom. fogas en bestämmelse, enligt vilken polisen och arbetarskyddsmyndigheterna kan an hålla om motsvarande uppgifter av vederbörande utländska myndighet.

Närmare bestämmelser om samordning av sändning av information eller om annat förfarande kan utfärdas genom förordning.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning och samtidigt som AETR-överenskommelsen.

3. Närmare bestämmelser

I 7 b § (714/1996) förordningen om användning av fordon på väg finns närmare bestämmelser om verkställandet av övervakningen. Enligt den sköts vägkontrollerna främst av polisen och kontrollerna i företags lokaler av arbetarskyddsförvaltningen. Tullens och gränsbevakningsväsendets medverkan i trafikövervakningen kan beaktas i denna bestämmelse, om det visar sig nödvändigt. Enligt förslaget 105 b § 4 mom. kan vid behov genom förordning bestämmas om förfarandet vid utlämnade av och begäran om information. Genom förordning kan t.ex. de praktiska åtgärder som utbyte av information med utländska myndigheter kräver koncentreras till en myndighet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av vägtrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981) 47 a och 87 a §, 94 a § 1 och 3 mom., 94 b § 2 mom. och 105 a §, dessa lagrum sådana de lyder, 47 a § och 94 a § 1 och 3 mom., 94 b § 2 mom. och 105 a § i lag 521/1995 87 a § i lag 1567/1993, samt fogas till lagen en ny 105 b § som följer:

47 a §

Viss social lagstiftning om vägtransporter

I fråga om kör- och vilotider, användning av färdskrivare och i fråga om övrig social lagstiftning om vägtransporter gäller vad som därom bestäms i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter, rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och den europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (FördrS /), nedan AETR-överenskommelsen.

I fråga om rådets förordning om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter iaktas i Finland också vad som bestäms i artiklarna 5.5, 6.1 femte stycket och 7.3 i nämnda förordning. Om tillämpningen i Finland av de undantag som anges i artikel 13.1 i rådets förordning i Finland bestäms genom förordning. Om de undantag som anges i artikel 13.2 i rådets förordning beslutar vederbörande ministerium, som vid behov kan meddela föreskrifter om beviljande av undantag.

87 a §

Användning av färdskrivare

Föraren skall använda färdskrivare i de fordon i vilka det enligt bestämmelserna i de rättsakter och den överenskommelse som nämns i 47 a § är obligatoriskt.

Om de undantag som avses i artikel 3.2 och de tillstånd till undantag som avses i artikel 3.3 i rådets förordning om färdskrivare vid vägtransporter bestäms genom förordning. Genom förordning bestäms också närmare hur föraren skall använda färdskrivaren samt om reparation av färdskrivaren.

Fordonets ägare eller innehavare skall se till att det finns tillräckligt många tomma färdskrivarskivor i fordonet. Föraren skall förvara de använda skivorna för den innevarande veckan och för den sista kördagen i den föregående veckan.

94 a §

Övervakning av efterlevnaden av viss social lagstiftning om vägtransporter

Fordonets förare, ägare eller innehavare skall på uppmaning för en polisman eller arbetarskyddsinspektör uppvisa en färdskrivarskiva som han har i sin besittning eller en körjournal. Föraren skall på uppmaning uppvisa dem även för en tull- eller gränsbevakningsman.

Polisen, tullverket, gränsbevakningsväsendet och arbetarskyddsmyndigheterna skall övervaka att bestämmelserna i de rättsakter och den överenskommelse som nämns i 47 a § iaktas. Om verkställande av övervakningen bestäms genom förordning.

94 b §

Tvångsmedel för iakttagande av viss social lagstiftning om vägtransporter

Om det finns grundad anledning att misstänka att en förare har överträtt bestämmelserna om körtider, raster och vilotider i de rättsakter eller den överenskommelse som nämns i 47 a §, får en polis-, tull- eller gränsbevakningsman hindra föraren från att fortsätta köra, tills en föreskriven rast eller vilotid har hållits.

105 a §

Brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter

En förare som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om körtider, raster och vilotider i de rättsakter eller den överenskommelse som nämns i 47 a § samt en arbetsgivare eller dennes ombud som bryter mot artiklarna 5, 10, 14 eller 15 i rådets förordning om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter eller artikel 5 eller 11 i AETR-överenskommelsen, skall för *brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter* dömas till böter. Föraren skall dock inte dömas tillstraff, om strafforsaken är en förseelse som har begåtts av arbetsgivaren eller dennes ombud.

105 b §

Utbyte av information om iakttagande av viss social lagstiftning om vägtransporter med myndigheter i andra stater

Polisen och arbetarskyddsmyndigheterna får lämna ut de uppgifter som framgår av en färdskrivarskiva samt övrig information för specificering av en förseelse, ett fordon och fordonets förare samt hans arbetsgivare och de uppgifter om påföljder som påförts och för förseelsen som de skall lämna ut enligt de rättsakter och den överenskommelse som

nämns i 47 a § i denna lag och enligt rådets direktiv 88/599/EEG om enhetligt förfarande vid kontroll av tillämpningen av förordning (EEG) nr 3820/85 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter och av förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare för vägtransporter.

Uppgifter får lämnas ut till Europeiska unionens medlemsstater samt till behöriga myndigheter i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i fråga om de förordningar och det direktiv som nämns i 1 mom. och till behöriga myndigheter i de stater som tillträtt AETR-överenskommelsen i fråga om information som anges i överenskommelsen.

Polisen och arbetarskyddsmyndigheterna får dessutom till de myndigheter som avses i 2 mom. lämna ut uppgifter som nämns i 1 mom. och som gäller en misstänkt förseelse, om en behörig myndighet i en annan stat ber om dem för utredande av en förseelse som inträffat i den staten. Polisen och arbetarskyddsmyndigheterna får också be om likadana uppgifter av nämnda myndigheter i andra stater för utredande av en förseelse som misstänks ha inträffat i Finland.

Om förfarandet vid utlämnande av och begäran om information kan vid behov bestämmas genom förordning.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 21 augusti 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Matti Aura*

Lag

om ändring av vägtrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981) 47 a och 87 a §, 94 a § 1 och 3 mom., 94 b § 2 mom. och 105 a §, dessa lagrum sådana de lyder, 47 a § och 94 a § 1 och 3 mom., 94 b § 2 mom. och 105 a § i lag 521/1995 87 a § i lag 1567/1993, samt fogas till lagen en ny 105 b § som följer:

Gällande lydelse

47 a §

Viss social lagstiftning om vägtransporter

I fråga om rådets förordning (EEG) nr 3820/85 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter iaktas i Finland också vad som bestäms i artiklarna 5.5, 6.1 femte stycket och 7.3 i nämnda förordning. Om tillämpningen av de undantag som anges i artikel 13.1 i rådets förordning bestäms i Finland genom förordning. Om de undantag som anges i artikel 13.2 i rådets förordning beslutar trafikministeriet, som vid behov kan meddela föreskrifter om beviljande av undantag.

87 a §

Användning av färdskrivare

Föraren skall använda färdskrivare i de fordon i vilka det enligt artikel 3.1. i EG-rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om introduktion av färdskrivare för vägtransporter är obligatoriskt.

Föreslagen lydelse

47 a §

Viss social lagstiftning om vägtransporter

I fråga om kör- och vilotider, användning av färdskrivare och i fråga om övrig social lagstiftning om vägtransporter gäller vad som därom bestäms i rådets förordning (EEG) nr 3820/85 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter, rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och den europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (FördrS /), nedan AETR-överenskommelsen.

I fråga om rådets förordning om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter iaktas i Finland också vad som bestäms i artiklarna 5.5, 6.1 femte stycket och 7.3 i nämnda förordning. Om tillämpningen i Finland av de undantag som anges i artikel 13.1 i rådets förordning i Finland bestäms genom förordning. Om de undantag som anges i artikel 13.2 i rådets förordning beslutar *vederbörande ministerium*, som vid behov kan meddela föreskrifter om beviljande av undantag.

87 a §

Användning av färdskrivare

Föraren skall använda färdskrivare i de fordon i vilka det enligt *bestämmelserna i de rättsakter och den överenskommelse som nämns i 47 a §* är obligatoriskt.

Gällande lydelse

Om de undantag som avses i artikel 3.2 och undantagslov som avses i artikel 3.3 stadgas genom förordning. Genom förordning stadgas också närmare hur föraren skall använda färdskrivaren samt om reparation av färdskrivaren.

Fordonets ägare eller innehavare skall se till att det finns tillräckligt många tomma färdskrivarskivor i fordonet. Föraren skall förvara de använda skivorna eller *kopior av dem* för den innevarande veckan och för den sista kördagen i den föregående veckan.

94 a §

Övervakning av efterlevnaden av viss social lagstiftning om vägtransporter

Fordonets förare, ägare eller innehavare skall på uppmaning för en polisman eller arbetarskyddsinspektör uppvisa en färdskrivarskiva som han har i sin besittning eller *en kopia av den eller en körjournal*.

Polisen och arbetarskyddsmyndigheterna skall övervaka att den förordning av rådet som nämns i 47 a § följs. Om verkställande av övervakningen stadgas genom förordning.

94 b §

Tvångsmedel för iakttagande av viss social lagstiftning om vägtransporter

Om det finns grundad anledning att misstänka att en förare har överträtt bestämmelserna om körtider, raster eller vilotider i den förordning av rådet som nämns i 47 a §, får polisen hindra föraren från att fortsätta köra, tills en föreskriven rast eller vilotid har hållits.

Föreslagen lydelse

Om de undantag som avses i artikel 3.2 och *de tillstånd till undantag* som avses i artikel 3.3 i rådet *s förordning om färdskrivare vid vägtransporter bestäms* genom förordning. Genom förordning bestäms också närmare hur föraren skall använda färdskrivaren samt om reparation av färdskrivaren.

Fordonets ägare eller innehavare skall se till att det finns tillräckligt många tomma färdskrivarskivor i fordonet. Föraren skall förvara de använda skivorna för den innevarande veckan och för den sista kördagen i den föregående veckan.

94 a §

Övervakning av efterlevnaden av viss social lagstiftning om vägtransporter

Fordonets förare, ägare eller innehavare skall på uppmaning för en polisman eller arbetarskyddsinspektör uppvisa en färdskrivarskiva som han har i sin besittning eller en körjournal. *Föraren skall på uppmaning uppvisa dem även för en tull- eller gränsbevakningsman.*

Polisen, *tullverket, gränsbevakningsväsendet* och arbetarskyddsmyndigheterna skall övervaka att *bestämmelserna i de rättsakter och den överenskommelse som nämns i 47 a §* iakttas. Om verkställande av övervakningen bestäms genom förordning.

Om det finns grundad anledning att misstänka att en förare har överträtt bestämmelserna om körtider, raster och vilotider i de *rättsakter eller den överenskommelse som nämns i 47 a §*, får *en polis-, tull- eller gränsbevakningsman* hindra föraren från att fortsätta köra, tills en föreskriven rast eller vilotid har hållits.

Gällande lydelse

105 a §

Brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter

En förare som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om körtider, raster och vilotider i den förordning av rådet som nämns i 47 a § samt en arbetsgivare eller dennes ombud som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot artikel 5, 10, 14 eller 15, skall för *brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter* dömas till böter. Föraren skall dock inte dömas till straff, om strafforsaken är en förseelse som har begåtts av arbetsgivaren eller dennes ombud.

Föreslagen lydelse

105 a §

Brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter

En förare som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om körtider, raster och vilotider i *de rättsakter eller den överenskommelse* som nämns i 47 a § samt en arbetsgivare eller dennes ombud som bryter mot artiklarna 5, 10, 14 eller 15 i rådets förordning om *harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter eller artikel 5 eller 11 i AETR-överenskommelsen*, skall för *brott mot viss social lagstiftning om vägtransporter* dömas till böter. Föraren skall dock inte dömas till straff, om strafforsaken är en förseelse som har begåtts av arbetsgivaren eller dennes ombud.

105 b §

Utbyte av information om iakttagande av viss social lagstiftning om vägtransporter med myndigheter i andra stater

Polisen och arbetarskyddsmyndigheterna får lämna ut de uppgifter som framgår av en färdskrivarskiva samt övrig information för specificering av en förseelse, ett fordon och fordonets förare samt hans arbetsgivare och de uppgifter om påföljder som påförts och för förseelsen som de skall lämna ut enligt de rättsakter och den överenskommelse som nämns i 47 a § i denna lag och enligt rådets direktiv 88/599/EEG om enhetligt förfarande vid kontroll av tillämpningen av förordning (EEG) nr 3820/85 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter och av förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare för vägtransporter.

Uppgifter får lämnas ut till Europeiska unionens medlemsstater samt till behöriga myndigheter i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i fråga om de förordningar och det direktiv som nämns i 1 mom. och till behöriga myndigheter i de stater som tillträtt AETR-överenskommelsen i fråga om information som anges i överenskommelsen.

Polisen och arbetarskyddsmyndigheterna får dessutom till de myndigheter som avses

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

i 2 mom. lämna ut uppgifter som nämns i 1 mom. och som gäller en misstänkt förseelse, om en behörig myndighet i en annan stat ber om dem för utredande av en förseelse som inträffat i den staten. Polisen och arbetarskyddsmyndigheterna får också be om likadana uppgifter av nämnda myndigheter i andra stater för utredande av en förseelse som misstänks ha inträffat i Finland.

Om förfarandet vid utlämnande av och begäran om information kan vid behov bestämmas genom förordning.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.